Annus XXIII - Vol. XXIII 2 Februarii 1931 Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Motu proprio, p. 33 - Constitutio Apostolica, p. 34 - Litterae Apostolicae, p. 41 - Epistolae, p. 48.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 52 - *S. C. pro Eccl. Orientali:* Notificatio, p. 52 - *S. C. Rituum:* Decretum super introductione causae S. D. Ioannis Bapt. a S. Michaele Archang. e Congr. Passionis, p. 53 - *S. C. Caeremonialis:* Decreta de sacris ritibus ab Emis PP. Cardinalibus Romae peragendis, p. 56.

Acta Officiorum: *Secretaria Status:* I. Notificatio. II. Epistola, p. 62.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Generale e Preparatoria - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 62-64.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXI

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIII, n. 2 - 2 Februarii 1931)

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

PAG.

Apostolicae Litterae. - De plumbeo sigillo Cancellariae Apostolicae innovando. - *18 Ianuarii 1931* 33

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Pastoralis officii. - De nova provinciarum ecclesiasticarum et dioecesium in Statu Borussico circumscriptione. - *13 Augusti 1930* 34

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Quo maiori rerum.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico de Mariannhill erigitur praefectura apostolica de Umtata. - *30 Martii 1930* 41

II. *Decessores Nostros.* - Erigitur in vicariatum apostolicum praefectura apostolica de Caqueta. - *31 Maii 1930* 42

III. *Ex hac Divi.* - Fines reguntur inter vicariatum apostolicum Districtus occidentalis Promontorii Bonae Spei et praefecturam apostolicam Districtus centralis. - *28 Iunii 1930* 43

IV. *Dioecesis Segniensis.* - Templum Tersactense B. M. V. Matris Gratiarum, dioecesis Segniensis, titulo honoribusque augetur Basilicae minoris. - *7 Iulii 1930* 44

V. *Nos, quibus.* - In vicariatum apostolicum provehitur praefectura apostolica de Matadi. - *23 Iulii 1930* 46

VI. *Ex hac Divi.* - Distracto territorio ex vicariatu apostolico de Changsha erigitur vicariatus apostolicus de Hengchow in Sinis. - *23 Iulii 1930* 47

EPISTOLAE

I. *In tanta difficultate.* - Ad Excmum P. D. Hectorem Felici, Archiep. tit. Corynthien. eundemque Nuncium apostolicum apud Chilensem Rempublicam, quem deputat Legatum suum ad congressum Eucharisticum e tota natione, Valdiviae habendum. - *25 Novembris 1930* 48

II. *Quoniam annus.* - Ad Excmum P. D. Iulium Zichy, Archiepiscopum Colocensem, eundemque Pont. Solio adstatorem, quintum et vicesimum episcopatus annum explentem. - *13 Decembris 1930* 49

PAG.

III. *In mortali.* - Ad Emum P. D. Basilium S. R. E. Cardinalem Pompilj, Episcopum Veliternum eundemque Urbis Vicarium et sacrosanctae Basilicae Lateranensis Archipresbyterum, quinquagesimo appetente natali sacerdotii eius. - *15 Decembris 1930* 50

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 52

S. CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Notificatio 52

S. CONGREGATIO RITUUM

Viterbien. - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Ioannis Baptistae a S. Michaele Archangelo, sacerdotis professi e Congregatione clericorum excalceatorum SS. Crucis et Passionis D. N. I. C. - *10 Decembris 1930* 53

S. CONGREGATIO CAERIMONIALIS

Decretum: De sacris ritibus ab Emis DD. PP. Cardinalibus Romae peragendis. - *2 Decembris 1930* 56

ACTA OFFICIORUM

SECRETARIA STATUS

Notificatio: De muneris Delegati apostolici Constantinopolitani ambitu 62

Epistola: De conventu Episcoporum regionis Appulae 62

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Generale e Preparatoria* 63

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 63

III. Necrologio 64

Annus XXIII - Vol. XXIII 2 Februarii 1931 Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

DE PLUMBEO SIGILLO CANCELLARIAE APOSTOLICAE INNOVANDO

PIUS PP. XI

Apostolicae Litterae pro beneficiorum et officiorum consistorialium provisione et pro aliis Ecclesiae maioribus negotiis conficiendis, ad normam Codicis iuris canonici (can. 260) e Cancellaria Apostolica expediuntur. Sollemniora huiusmodi acta, in pergamenam chartam transcripta, pluribus abhinc saeculis Romani Pontifices plumbeo sigillo seu bulla, unde acta illa *Bullae* etiam nuncupata sunt, firma ac rata facere consueverunt. Huius sigilli pars, quae imagines Apostolorum Principum exhibebat, si parva quaedam excipiantur quae praecipue ad eius structuram pertinebant, eadem fere semper permansit; altera vero novo quoque Pontificatu mutabatur, cum singulorum Pontificum nomina ferret. Nos autem, quin veteri huic consuetudini derogemus, pro praecipua Nostra de officio ac decore Cancellariae Apostolicae cura, consentaneum censemus ut plumbeum sigillum, quod usque adhuc adhibitum est, non modo quoad structuram, verum etiam quoad amplitudinem ac pondus, quo expeditius mittantur Bullae, mutetur. Quapropter una cum dilecto filio Nostro Cardinale Andrea Frühwirth, S. R. E. Cancellario, re diligenter perpensa, libenti animo novum sigillum plumbeum, ad vetera elegantiora exemplaria confectum, nonnullisque

quidem rebus opportune mutatis, a peritissimo artifice effingi iussimus. Nunc vero, cum exemplar, quod Nobis non pauca post experimenta oblatum est, probaverimus, utpote quod aptius videretur ad faciliorem efficiendam Bullarum expeditionem, idcirco his Litteris, motu proprio datis, volumus ac decernimus ut a die XII mensis Februarii, quo die, nono ante anno, in Vaticana Basilica Summi Pontificatus insignia sollemni ritu accepimus, sigillum hoc novum, a Plumbatore religiose custodiendum, uti sigillum Nostrum Pontificium in omnibus Cancellariae Apostolicae actis unice in posterum adhibeatur; * idque dilecto filio Nostro Cardinali Cancellario curandum et exsequendum committimus. Quod vero a Nobis hisce Litteris statutum est, id firmum ac ratum esse iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Ianuarii anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

* *Typum magnitudinis et figurae habes infra pag. 51.*

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE NOVA PROVINCIARUM ECCLESIASTICARUM ET DIOECESIUM IN STATU BORUSSICO CIRCUMSCRIPTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Pastoralis officii Nostri cura et Ecclesiarum omnium sollicitudo a Nobis iugiter postulat ut, quae dominico gregi salubrius pascendo ac facilius regundo prodesse videntur, ea sedulo studio praestare satagamus. Ad hoc siquidem assequendum non parum iuvat recta dioecesium circumscriptio, quae temporum et locorum adiunctis quam maxime respondeat. Cum itaque inter Apostolicam Sedem et Borussiae Statum solemnis Conventio, seu Concordatum, nuper inita et confirmata sit, qua hierarchia et dioecesium circumscriptio noviter in eodem Statu ordinantur: Nos, quae in ecclesiastici regiminis utilitatem iisdem pactis sancita sunt exsecutioni mandare volentes, additis parvis quibusdam dioecesium finium mutatio-

nibus, quae tamen localem animarum curam unice respiciunt, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Apostolicae potestatis plenitudine ea quae sequuntur decernimus et statuimus:

I. In Statu Borussiae, praeter provinciam ecclesiasticam Coloniensem iam exsistentem, duas, ut infra, novas erigimus provincias, Vratislaviensem et Paderbornensem.

II. Coloniensis provincia, praeter metropolitanam Ecclesiam Coloniensem, retinebit ut antea suffraganeas ecclesias Monasteriensem et Trevirensem. Ab eadem vero separamus ac seiungimus sedem episcopalem Paderbornensem, cuius Antistitem propterea ab Archiepiscopi Coloniensis metropolitico iure eximimus. E contra posthac augebitur sedibus Aquisgranensi, noviter, ut infra, erigenda, Limburgensi, metropolitanae Ecclesiae Friburgensis hucusque suffraganea, et Osnabrugensi, S. Sedi hactenus immediate subiecta.

1) Archidioecesis Coloniensis coarctabitur ad hos qui sequuntur decanatus: Alfter, Barmen, Bedburg, Benrath, Bensberg, Bergheim, Beuel, Bonn, Brühl, Düsseldorf, Elberfeld, Essen, Euskirchen, Frechen, Godesberg, Grevenbroich, Gummersbach, Hersel, Kerpen, Köln, Königswinter, Lechenich, Lövenich, Meckenheim, Mülheim, Münstereifel (exceptis paroeciis Bouderath et Nöthen), Neunkirchen, Neuss, Oberhausen, Opladen, Porz, Ratingen, Rheinbach, Siegburg, Solingen, Uckerath, Werden, Wipperfürth, Wissen, Zons, Zülpich (exclusis paroeciis: Berg, Disternich, Floisdorf, Sievernich, Vlatten); itemque ad sequentes paroecias: Elfgen, Commern, Füssenich, Kupferdreh, Langerfeld, Pingsheim. Reliquum autem territorium ad Coloniensem archidioecesim usque nunc pertinens, ab eadem avellimus et dismembramus. Capitulum metropolitanum Coloniense suam etiam in posterum constitutionem servabit; volumus tamen ut unus ex eius membris honorariis eligatur inter clericos magistros in Facultate Theologica, quae in ea ipsa archidioecesi exstat.

2) Territorium ab archidioecesi Coloniensi, ut supra diximus, avulsum in novam erigimus dioecesim, quam a percelebri Aquisgranensi urbe Aquisgranensem nuncupari volumus. Haec nova dioecesis hos decanatus comprehendet: Aachen, Aldenhoven, Alsdorf, Blankenheim, Cornelimünster, Derichsweiler, Dülken, Düren, Erkelenz, Eschweiler, Gangelt, Geilenkirchen, Gemünd, Gladbach, Hasselsweiler, Heinsberg, Herzogenrath, Hochneukirch (excepta paroecia Elfgen), Jülich, Kempen, Krefeld, Kronenburg (exclusis paroeciis: Hallschlag, Ormont, Steffeln), Linnich, Lobberich, Mechernich (excepta paroecia Commern), Monschau, Nideggen, Nörvenich (exclusa paroecia Pingsheim), Rheydt, Steinfeld, Stolberg,

Uerdingen (exceptis paroeciis: Friemersheim et Kaldenhausen), Vettweiss (seclusa paroecia Füssenich), Viersen, Wassenberg, Wegberg. Eidem insuper Aquisgranensi dioecesi assignamus quas supra memoravimus paroecias Berg, Bouderath, Disternich, Floisdorf, Nöthen, Sievernich, Vlatten atque paroeciam Hinsbeck, quam propterea ex territorio dioecesis Monasteriensis separamus.

Huius novae dioecesis sedem in urbe Aquisgranensi, a qua dioecesis ipsa nomen mutuatur, constituimus, quam proinde ad civitatis episcopalis fastigium extollimus cum omnibus iuribus et privilegiis, quibus ceterae episcopales civitates iure communi fruuntur. Cathedram vero Episcopi in ecclesia Beatae Mariae Virginis in caelum Assumptae, in eadem urbe exstante, figimus, quam idcirco ad Ecclesiae Cathedralis gradum et dignitatem evehimus; ipsi ergo eiusque pro tempore Episcopis iura omnia ac privilegia concedimus, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque Antistites iure communi potiuntur, eisdemque onera imponimus, quibus aliae cathedrales Ecclesiae earumque Episcopi per orbem adstringuntur.

Hanc autem novam dioecesim suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Coloniensis, simulque Aquisgranenses pro tempore Episcopos metropolitico iuri Archiepiscopi Coloniensis subiicimus. Capitulum vero collegiale, in urbe Aquisgranensi exstans, ad Capituli Cathedralis gradum et fastigium extollimus cum omnibus iuribus, insignibus et privilegiis, oneribus et obligationibus quae Capitulis cathedralibus sunt propria; idemque unica dignitate, videlicet Praeposito, ac sex canonicis titularibus, quatuor canonicis honorariis et sex vicariis constituetur.

3) Dioecesis Limburgensis suo ambitu complectetur decanatus: Camberg, Eltville, Hadamar, Höchst, Bad Homburg, Königstein, Limburg, Meudt, Montabaur, Oberlahnstein, Ransbach, Rennerod, Rüdesheim, Bad Schwalbach, Wiesbaden; itemque paroeciam Limburg, iure exemptionis gaudentem; necnon districtum Frankfurt a. Main, cum paroeciis: Bockenheim, Eckenheim, Eschersheim, Fechenheim, exceptis tamen locis: Bergen-Enkheim et Bischofsheim. Hanc Limburgensem dioecesim a metropolitico iure Archiepiscopi Friburgensis subtrahimus, ac, ut iam diximus, metropolitanae Ecclesiae Coloniensis suffraganeam constituimus.

4) Monasteriensis dioecesis pro suo territorio decanatus habebit: Ahaus, Ahlen, Beckum, Bocholt, Borken, Bottrop, Buer, Burgsteinfurt, Calcar, Cleve, Cloppenburg (secluso loco Wachtum cum propria ecclesia), Coesfeld, Damme, Datteln, Dinslaken, Dorsten, Duisburg, Dülmen, Emmerich, Freckenhorst, Friesoythe, Geldern (excepta paroecia Hinsbeck), Gladbeck, Goch, Hamborn, Herten, Kevelaer, Ibbenbüren, Lüdinghausen, Moers, Münster, Nottuln, Oldenburg, Recklinghausen, Rees, Rheine,

Rheinberg, Sterkrade, Telgte, Vechta, Vreden, Warendorf, Werne, Xanten; ac insuper eas, quae sequuntur, paroecias: Kaldenhausen, Friemersheim, Tönisberg et locum Korte in Levinghausen.

Huius dioecesis cathedrale Capitulum immutatum manebit, sed in posterum unus ex eius membris honorariis inter clericos magistros in Facultate Theologica in ea ipsa dioecesi exsistente eligetur.

5) Dioecesis Osnabrugensis servabit antiquos decanatus, videlicet: Bentheim, Emsland I, Emsland II, Freren, Fürstenau, Grönenberg, Hümmling, Hunteburg-Vörden, Jburg, Lingen, Osnabrück, Ostfriesland, nec non locum Wachtum cum propria ecclesia; atque simul perpetuo sibi adiunget territorium missionis efformatum ex vicariatu apostolico amplectente loca Bremen, Hamburg, Lübeck, Oldenburgisch-Lübeck, Mecklenburg-Schwerin, Mecklenburg-Strelitz, Schaumburg-Lippe, et ex praefectura apostolica de Schleswig-Holstein; quod missionis territorium iam sub Episcopi Osnabrügensis, uti Vicarii et Praefecti Apostolici, administratione erat.

Hanc dioecesim Apostolicae Sedi hactenus immediate subiectam metropolitanae Ecclesiae Coloniensis suffraganeam constituimus et declaramus.

6) Trevirensis dioecesis patebit per decanatus: Adenau, Ahrweiler, Andernach, Bassenheim, Bernkastel, Birkenfeld, Bischofsdhron, Bitburg, Blankenrath, Burgbrohl, Carden, Clausen, Cobern, Cochem, Conz, Daun, Dillingen, Ehrang, Ehrenbreitstein, Engers, Gerolstein, Hermeskeil, Hillesheim, Illingen, Irrel, Kaisersesch, Kelberg, Kirchen, Koblenz, Kreuznach, Kyllburg, Linz, Manderscheid, Mayen, Merzig, Münstermaifeld, Neuerburg, Obergondershausen, Oberkail, Ottweiler, Perl, Piesport, Prüm, Remagen, Ruwer, Saarbrücken, Saarburg, Saarlouis, Schweich, Simmern, Sobernheim, Sulzbach, St. Goar, St. Wendel, Trier, Völklingen, Wadern, Wadgassen, Waxweiler, Wittlich, Zell; atque praeterea per paroecias Hallschlag, Ormont, Steffeln cum vicariis Jünkerath et Schüller.

III. Nova provincia Vratislaviensis efformabitur ex ipsa ecclesia Vratislaviensi, ad metropolitanae dignitatem extollenda, ex suffraganeis dioecesibus Berolinensi, noviter erigenda, et Varmiensi, nec non ex suffraganea praelatura « nullius » Schneidemühlensi noviter et ipsa erigenda.

1) Vratislaviensis dioecesis suum servabit territorium, ea parte excepta quae administrationi Apostolicae Berolinensi iam attributa fuit. Hanc cathedralem Ecclesiam S. Sedi hucusque immediate subiectam, ad metropolitanae Ecclesiae gradum et dignitatem evehimus, eidemque propterea attribuimus et assignamus omnia et singula iura, privilegia et praerogativas, quae ceteris metropolitanis sedibus ex iure competunt, simulque Archiepiscopos pro tempore Vratislavienses iuribus ac privilegiis augemus, quibus ceteri Archiepiscopi fruuntur una cum facultate cru-

cem ante se deferendi, necnon pallio, ad sacrorum canonum normas, utendi, postquam tamen hoc ab Apostolica Sede in sacro Consistorio postulatum et impetratum fuerit. Ecclesiam vero Vratislaviensem eiusque Antistitem iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae per orbem metropolitanae sedes earumque Antistites tenentur. Item Capitulum cathedrale Vratislaviense ad Capituli metropolitani gradum et dignitatem extollimus, eidemque tribuimus honores et praerogativas metropolitanis Capitulis de iure spectantes, suppresso loco, quem hucusque sibi reservatum obtinebat Praepositus S. Hedwigis in urbe Berolinensi. Unus autem ex capitularibus ad honorem inter clericos magistros in Facultate Theologica, quae in ipsa archidioecesi Vratislaviensi exstat, eligetur.

2) Insuper Administrationem Apostolicam Berolinensem supprimimus, et ex eius territorio novam eiusdem nominis dioecesim erigimus, quam metropolitanae Ecclesiae Vratislaviensis suffraganeam declaramus, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri Archiepiscopi Vratislaviensis subiicimus. Huius dioecesis episcopalem sedem in urbe Berolinensi constituimus, quam proinde ad civitatis episcopalis gradum evehimus. Cathedram vero Episcopi in ecclesia S. Hedwigis ibidem exstante figimus, quam proinde ad Ecclesiae cathedralis fastigium et dignitatem extollimus, eidemque propterea eiusque pro tempore Episcopis omnia concedimus iura et privilegia quibus ceterae cathedrales earumque Antistites pollent, illosque simul oneribus et obligationibus adstringimus, quae cathedralibus ecclesiis earumque Episcopis ad tramitem iuris pertinent. In eadem S. Hedwigis ecclesia Capitulum cathedrale erigimus, quod constabit una dignitate, idest Praeposito, quinque canonicis titularibus, unico canonico ad honorem et quatuor vicariis. Hoc vero Capitulum tum iuribus, insignibus ac privilegiis fruetur, tum obligationibus tenebitur, quae ex iure statuuntur.

3) Varmiensis dioecesis efformabitur ex iis qui sequuntur decanatibus: Allenstein, Braunsberg, Christburg, Elbing, Guttstadt, Heilsberg, Marienburg, Masuren I, Masuren II, Mehlsack, Rössel, Samland, Seeburg, Stuhm, Tilsit, Wartenburg, Wormditt, nec non Pomesanien, cuius territorium Varmiensi dioecesi assignamus, ac propterea ipso facto cessabit ipsius territorii Administratio Apostolica.

Hanc autem dioecesim Varmiensem, hactenus Apostolicae Sedi immediate subiectam, metropolitanae Ecclesiae Vratislaviensis in posterum suffraganeam constituimus, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri Vratislaviensis Archiepiscopi subiicimus.

Capitulum vero cathedrale Varmiensis dioecesis, in urbe Frauenburg exsistens, in futurum constituetur duabus dignitatibus, Praeposito nempe

et Decano, sex canonicis titularibus, quatuor canonicis honorariis et quatuor vicariis.

4) Novam insuper per praesentes Litteras erigimus praelaturam « nullius » quam Schneidemühlensem nuncupari volumus. Ipsam metropolitanae Ecclesiae Vratislaviensis suffraganeam constituimus; eiusque pro tempore Praelatos metropolitico iuri Archiepiscopi Vratislaviensis subiicimus.

Huius novae praelaturae territorium constabit ex residuis partibus occidentalibus archidioecesis Gnesnensis et Posnaniensis atque dioecesis Culmensis, videlicet ex decanatibus: Betsche, Bomst, Deutsch Krone, Flatow, Fraustadt, Lauenburg i. Pomm., Schlochau, Schneidemühl. Nova hac praelatura ita erecta, Administratio Apostolica sub qua iidem decanatus hactenus erant, ipso facto cessabit.

IV. Nova provincia ecclesiastica Paderbornensis amplectetur ipsam Paderbornensem Ecclesiam ad metropolitanae gradum ut infra elevandam, atque suffraganeas sedes Fuldensem et Hildeshiensem.

1) Cathedralem Ecclesiam Paderbornensem, Ecclesiae Coloniensis hucusque suffraganeam ac ab eiusdem metropolitico iure, ut supra, avulsam, ad Ecclesiae metropolitanae gradum et fastigium extollimus cum omnibus iuribus, privilegiis, praerogativis, honoribus et insignibus nec non oneribus et obligationibus quae tum metropolitanis Ecclesiis, tum earum pro tempore Archiepiscopis de iure pertinent. Idcirco Paderbornensi Archiepiscopo concedimus ius crucem ante se ferendi atque pallio ad ss. canonum normas utendi, postquam vero hoc in Consistorio expostulatum ac obtentum fuerit.

Archidioecesis Paderbornensis territorium ex his qui sequuntur decanatibus efformabitur: Anröchte, Arnsberg, Attendorn, Beverungen, Bielefeld, Bigge, Bochum, Borgentreich, Brakel, Brilon, Büren, Castrop-Rauxel, Delbrück, Dessau, Detmold, Dortmund-Altstadt, Dortmund-Nordost, Dortmund-Süd, Dortmund-West, Egeln, Eisleben, Elspe, Gehrden, Gelsenkirchen, Geseke, Hagen (excepta paroecia Langerfeld), Halberstadt, Halle, Hamm, Hattingen (seclusa paroecia Kupferdreh), Herne, Höxter, Iserlohn, Kamen, Letmathe, Lichtenau, Magdeburg, Marsberg, Medebach, Menden, Meschede, Olpe, Oschersleben, Paderborn, Rietberg, Rüthen, Salzkotten, Siegen, Soest, Steinheim, Stendal, Sundern, Waldeck, Wanne-Eickel, Warburg, Wattenscheid, Werl, Wiedenbrück, Witten, Wittenberg, Wormbach.

Capitulum vero cathedrale Paderbornense ad Capituli metropolitani honorem et dignitatem extollimus cum omnibus iuribus, praerogativis et privilegiis quae Capitulis metropolitanis sunt propria.

2) Hildeshiensem dioecesim, hactenus Apostolicae Sedi immediate subiectam, metropolitanae Ecclesiae Paderbornensis suffraganeam constituimus, eiusque pro tempore Antistites metropolitico iuri Archiepiscopi Paderbornensis obnoxios declaramus. Huius dioecesis territorium comprehendet decanatus: Bockenem, Borsum, Braunschweig, Detfurth, Duderstadt, Förste, Gieboldehausen, Goslar, Gronau, Hannover, Harburg, Hildesheim, Lindau, Nörten, Peine, Verden; paroeciam Rinteln et curatias Obernkirchen et Bad Nenndorf. Huius dioecesis Capitulum cathedrale quinque canonicis titularibus in posterum constabit.

3) Fuldensem dioecesim, hucusque ecclesiasticae provinciae Friburgensi subiectam, a metropolitico iure Ecclesiae Friburgensis subtrahimus, et suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Paderbornensis, eiusque pro tempore Antistites metropolitico iuri Archiepiscopi Paderbornensis subiicimus. Ad Fuldensem dioecesim pertinebunt decanatus: Amöneburg, Beuren, Bischofferode, Eiterfeld, Erfurt, Fritzlar, Fulda, Geisa, Grossenlüder, Hanau, Heiligenstadt, Hilders, Hünfeld, Kassel (exclusa paroecia Rinteln cum vicariis Obernkirchen et Bad Nenndorf), Kirchworbis, Küllstedt, Lengenfeld, Margretenhaun, Neuhof, Nordhausen, Orb, Rustenfelde, Salmünster, Weimar, Weyhers, Wiesenfeld; atque insuper loca: Bergen-Enkhein et Bischofsheim. Huius dioecesis Capitulum cathedrale quinque canonicis titularibus in futurum constituetur.

Hisce itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Caesarem Orsenigo, Archiepiscopum Ptolemaidensem in Lybia, Núntium Apostolicum in Republica Germanica, eidem propterea tribuentes necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum ac definitive sententiam dicendi de quavis occurrente difficultate vel oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura, et cum onere ad Sacram Congregationem Consistorialem mittendi intra sex menses, ab his Litteris acceptis computandos, peractae exsecutionis actus authenticum exemplar.

Praesentes autem Litteras triplici originali exaratas et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas tanquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere

atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, assignationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo ac trigesimo, die decimatertia mensis Augusti, Pontificatus Nostri anno nono.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

FR. R. C. CARD. ROSSI,
S. C. Consistorialis a Secretis.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLII, n. 60 - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

DISTRACTO TERRITORIO A VICARIATU APOSTOLICO DE MARIANNHILL ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE UMTATA.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Quo maiori rerum fidei incremento consuleret, Delegatus Apostolicus Africae Meridionalis, in rem quoque consentiente Ordinario vicariatus apostolici de Mariannhill, nuper a Nobis

postulavit ut apostolicus vicariatus de Mariannhill, ob nimiam eiusdem vastitatem, in duas, propriis pastoribus concredendas, partes divideretur. Nos autem vestigiis sequuti Decessores Nostros, qui iugiter sollicito studio ea statuenda curarunt quae in exploratam christiani populi utilitatem cederent, huiusmodi votis benigne concedendum existimavimus. Quapropter conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationis de Propaganda Fide negotiis praepositi sunt, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, a territorio praedicti vicariatus apostolici de Mariannhill regionem meridionalem subtrahimus, eademque novam praefecturam apostolicam erigimus, quam *de Umtata* nuncupatam ad Nostrum et Sanctae Sedis beneplacitum curis Patrum Instituti de Mariannhill committimus. Novae vero praefecturae apostolicae de Umtata territorium in posterum siet, quod positum est ad meridiem versus lineae, quae incipiens ab ore fluminis *St. Johns* sequitur eiusdem fluminis cursum, dein fluminis *Tina* cursum usque ad limites districtus de *Mount-Fletcher*, limites orientales eiusdem districtus ad flumen *Kenira*, atque istius fluminis cursum usque ad fines vicariatus apostolici de Basutoland.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant seu spectare poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis Martii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

ERIGITUR IN VICARIATUM APOSTOLICUM PRAEFECTURA APOSTOLICA DE CAQUETÀ.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Decessores Nostros vestigiis secuti, ea, quae ad Fidei incrementum decusque religiosae rei conducere videantur, data opportunitate, statuenda curamus. Quapropter cum in praefectura apostolica de Caquetà, intra fines Reipublicae Columbiae, hisce temporibus

Nostris, christiani nominis res tam conspicuam susceperint incrementum, ut ad uberiore ratione ibidem christifidelium bono prospiciendum, praefectura ipsa in vicariatum apostolicum proprium erigenda sit: Nos, omnibus rei momentis attento ac sedulo studio perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Propagandae Fidei negotiis praepositi sunt, haec, quae sequuntur, edicimus ac decernimus. Nimirum certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam de Caquetà, suis hodiernis finibus constitutam, in Vicariatum Apostolicum erigimus eodem nomine *de Caquetà* nuncupandum. Eundem vero novum vicariatum apostolicum de Caquetà curis Ordinarii episcopali charactere aucti commissum volumus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXXI mensis Maii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DISTRICTUS OCCIDENTALIS PROMONTORII BONAE SPEI ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DISTRICTUS CENTRALIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ex hac Divi Petri Cathedra, quam divinitus obtinemus, in omnes orbis christiani regiones, pro munere Nostro, mentis oculos, sublimi tamquam e specula, convertimus, et quae rei sacrae procurationi melius gerendae expedire videantur, paterno sollicitoque studio decernere maturamus. Hoc ducti consilio, cum venerabilis frater Meridionalis Africae Apostolicus Delegatus retulerit ad Nos in magno vicariatus apostolici Districtus occidentalis Promontorii Bonae Spei territorio, ob sacerdotum penuriam rem catholicam incrementa capere haud posse, ideo-

que Delegatus idem, vota quidem exprimens ipsius vicariatus Ordinarii, expostulaverit ut a dicta missione pars quaedam distraheretur, finitimae praefecturae Districtus centralis Promontorii Bonae Spei adnectenda: Nos votis his concedendum propensa voluntate existimavimus, potissimum cum propositae divisioni atque adnexioni venerabilis fratris Francisci Hennemann, enunciatae praefecturae centralis Districtus Ordinarii, consensus accedat. Collatis igitur consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, decem provincias civiles, videlicet de Worcester, Tulbagh, Ceres, Swellendam, Riversdale, Montagu, Robertson, Laingsburg, Sutherland, et Ladysmith ad vicariatum apostolicum Districtus occidentalis Promontorii Bonae Spei huc usque pertinentes, a dicto vicariatu dividimus sive dismembramus, easdemque praefecturae Districtus centralis Promontorii Bonae Spei adnectimus.

Haec volumus, mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras, firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite diiudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVIII m. Iunii an. MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

TEMPLUM TERSACTENSE B. M. V. MATRIS GRATIARUM IN DIOECESI SEGNIENSI, TITULO HONORIBUSQUE AUGETUR BASILICAE MINORIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Dioecesis Segniensis et Modrusiensis intra fines, in loco vulgo *Trsat* nuncupato, exstat sub titulo Beatae Mariae Virginis Matris Gratiarum Tersactense sanctuarium, cuius historia cum

sanctuarii Beatae Mariae Virginis Lauretani historia stricte coniuncta est. Fertur enim olim sacram aediculam Lauretanam Tersactense solum praesentia sua per triennium consecrasse: ac propterea eundem ad locum iam a saeculo tertiodecimo peregrinorum more fideles e Croatia confluxisse. Decessor vero Noster Urbanus Pp. V ad spirituale gentis illius regionis solamen procurandum piam quandam Beatae Virginis imaginem misit, quam, gratiis miraculisque claram, omnes magna devotione colunt, iamque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Marcus Antonius Barbarigo aurea corona solemni ritu decoravit. Sanctuarium autem, quod, vetustate conspicuum, altaribus marmoreis atque artis operibus interius renidet, patribus Ordinis Fratrum Minorum provinciae Croatiae Sanctorum Cyrilli ac Methodii a multis saeculis concreditum est; iidemque patres, sollertia studioque haud communibus, officia divina eodem in loco peragenda debito splendore curant, spiritualibus innumerabilium peregrinorum necessitatibus subvenire student, cultum devotionemque erga Deiparam quoquo pacto fovent ac provehunt. Nil mirum proinde si moderator provinciae minoriticae Croatiae enixas humilesque Nobis preces adhibuerit, ut sanctuarium Tersactense basilicae minoris honoribus privilegiisque decorare velimus, ut magis magisque in dies obsequium gentis praesertim Iugoslaviae erga Virginem Gratiarum Tersactensem augeatur. Nos vero, cum iam plures Decessores Nostri privilegiis variis honestaverint sanctuarium ipsum Marianum, quod aliquando Imperatores quoque pretiosis donis ditarunt, ac praeterea cum compertum habeamus preces Moderatoris provincialis Minoritici memorati amplissimis exornari suffragiis tum Nostri Apostolici Nuntii in Jugoslavia, tum Episcopi Segniensis ac Modrusiensis, tum Procuratoris generalis Ordinis Minorum, tum denique Praefecti etiam civilis civitatis, cuius in territorio sanctuarium positum est, ultro libenterque precibus praefatis annuendum censuimus. Quae cum ita sint, audito dilecto filio Nostro Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi praeposito, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, ecclesiam sive sanctuarium Beatae Mariae Virginis Matris Gratiarum Tersactense, Segniensis ac Modrusiensis dioecesis intra fines, patribus Ordinis Fratrum Minorum concreditum, titulo, honorificentiis ac privilegiis Basilicae minoris, iuxta decreta ac morem, decoramus.

Haec concedimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super

his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VII mensis Iulii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

IN VICARIATUM APOSTOLICUM PROVEHITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE MATADI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Nos, quibus pascendas oves suas Altissimus commisit, pro hoc divino munere christiani gregis securitati prospicimus, et cum felix incrementum id postulare videatur, aucto quidem numero Pastorum, custodiae illius vigili studio consulimus. Hac mente, cum in praefectura apostolica de Matadi in Congo Belgico, patribus Congregationis Ssmi Redemptoris concredita, res catholica non modo quod ad christifidelium et catechumenorum frequentiam, sed etiam quod ad susceptorum operum numerum et utilitatem, maxima ex auspicato, novissimis hisce annis, incrementa coeperit, ideoque opportunum videatur eandem in vicariatum apostolicum erigere; Nos, rem pertractantes cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, adiunctis omnibus diligentissime perpensis, quae infra habentur decernenda existimavimus. Nimirum motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praefecturam apostolicam de Matadi in Congo Belgico, Apostolicum in Vicariatum provehimus atque erigimus.

Id volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII mensis Iulii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VI

DISTRACTO TERRITORIO EX VICARIATU APOSTOLICO DE CHANGSHA ERIGITUR VICARIATUS APOSTOLICUS DE HENGCHOW IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex hac Divi Petri Cathedra, quam divinitus obtinemus, sublimi tamquam e specula in omnes orbis christiani regiones oculos mentis Nostrae convertimus, et quae in exploratam cedant fidelium utilitatem, quaeque rei sacrae procurationi melius expediendae faciant, ea sollicito studio, suprema Nostra auctoritate interposita, decernere maturamus. Hoc ducti sapienti consilio, quum dilectus filius Bonaventura Marrani, Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum, una cum venerabili fratre Ioanne Mondaini, ex ordine superenunciato Minorum Fratrum, Episcopo titulari Synaitano et Vicario Apostolico de Changsha, enixe flagitaverit ut, ad religionis incrementum et ad maius animarum bonum, a vicariatu memorato de Changsha curis sui proprii Ordinis commisso, qui late patet et multitudine incolarum pollet, pars quaedam territorii separaretur eademque sui iuris fieret: Nos, collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis diligenter perpensis, attentaque potissimum commendatione venerabilis fratris Nostri Celsi Costantini, Archiepiscopi titularis Theodosiopolitani, Delegati Apostolici in Sinis, precibus huiusmodi annuendum ultro libenterque censuimus. Quae cum ita sint, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, territorium quod civiles praefecturas de Hengchow, Leyyang, Thanguin, Chengsien, Ichang, Koeigang, Koeitong, Scinnin, Yungscin, Nganjen, Liusien complectitur, a vicariatu apostolico de Changsha seiungimus sive dismembramus; dictumque territorium, ita separatum ac seiunctum, in vicariatum apostolicum sui iuris erigimus, cui nomen facimus de Hengchow, et curis tradimus laudati ordinis Minorum Fratrum ad Nostrum et Sanctae huius Sedis Apostolicae beneplacitun.

Haec volumus, statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces, iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari;

sicque rite diiudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII m. Iulii an. MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EXCMUM P. D. HECTOREM FELICI, ARCHIEP. TIT. CORYNTHIEN. EUNDEMQUE NUNCIUM APOSTOLICUM APUD CHILENSEM REMPUBLICAM, QUEM DEPUTAT LEGATUM SUUM AD CONGRESSUM EUCHARISTICUM E TOTA NATIONE, VALDIVIAE HABENDUM.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — In tanta difficultate temporum, qua premitur humana societas, nihil suavius Nobis esse potest quam discere impensiore in dies studio Christum regem alicubi adorari, ab ipsoque mystice in altari vivente, illam trepidantes populos expetere, quam mundus dare non potest, optatissimam pacem. Itaque perlibenti animo novimus in Republica ista nobilissima Conventum quintum Eucharisticum propediem celebratum iri, eumque Valdiviae, in urbe nempe quam Nos dudum ad episcopalis Sedis dignitatem eveximus. Novum hoc est sollertiae argumentum qua sacri isti Pastores in animarum salutem incumbunt. Ac magnopere quidem eorum laudamus propositum, agendi scilicet in conventu de catechismi studio provehendo; cum enim tam magna vulgo sit ignoratio aeternarum rerum, bonorum omnium munus est contendere ut, non modo pueri et adulescentes, sed etiam cuiusvis ordinis aetatisque homines catholicam doctrinam perdiscant. Ex quo fiet ut, tamquam fructus laetissimi, et christiana pietas in populo efflorescat et usus vigeat frequentis Eucharistiae receptionis. Atque utinam saepius fideles omnes, voci respondentes Iesu Christi dulcissimi, ad sacram synaxim accedant; hinc enim vera Dei caritas, hinc animorum perfecta coniunctio, hinc humanae fragilitatis praesidium et robur, hinc omnis christiana vita denique pendet. De re igitur magni ponderis, uti patet, in conventu isto agetur. Quapropter, cum ipsam Nos congressionem aliquo

modo participare velimus, te, venerabilis frater, his litteris Legatum Nostrum Apostolicum renuntiamus, ut, nomine et auctoritate Nostra, Conventui Eucharistico praesis caeremoniisque praesideas; plane quidem confisi non parum te, pro tua pietate studioque, ad felicem rei exitum collaturum esse. Dubitari non potest quin celeberrima futura sit congressio, tum sacrorum Antistitum praesentia tum frequenti illustrium virorum piorumque hominum. Nos vero opportuna auxilia conventuris a Deo enixe precamur, de cuius gloria agetur. Indulgentias autem, privilegia, indulta et dispensationes confirmantes, quae per Apostolicas Litteras, die VII mensis Martii anno MDCCCCXXIV datas, concessimus, in caelestium donorum auspicium itemque in paternae benevolentiae Nostrae signum, tibi, venerabilis frater, singulis Episcopis iisque omnibus qui Conventui intererunt, apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXV mensis Novembris anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

II

AD EXCMUM P. D. IULIUM ZICHY ARCHIEPISCOPUM COLOCENSEM, EUNDEMQUE PONT. SOLIO ADSTATOREM, QUINTUM ET VICESIMUM EPISCOPATUS ANNUM EXPLENTEM.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Quoniam annus propediem exibit quintus et vicesimus ex quo ipse episcopali dignitate auctus es, allatum est Nobis tuos omnes expetere ut publicis laetitiae significationibus, quae tibi deferentur, Nosmet ipsi accedamus. Equidem id facimus libenter his litteris; non modo ut piis virtutis tuae spectatoribus ex duabus dioecesibus, quas deinceps regendas suscepisti, satisfaciamus, sed etiam ut, tam praeclaram occasionem nacti, paternam erga te Nostram profiteamur benevolentiam. Etenim probe novimus cum studium quo Apostolicae Sedis iussa in usum deducere contendis, tum eximiam sollertiam qua boni pastoris partes, ad animarum salutem, obire consuevisti. Quamobrem, dum tibi de laeto eventu gratulamur ex animo, id precibus omnibus a Deo petimus, quod est pastori optatissimum, ut nempe quotquot habes in tuo grege fideles, eos et videas de virtutum laude quasi inter se certantes, et summa tecum observantia et amore experiare quoad vita suppetet, idque in annos multos. Quo autem uberior, ex faustitate rei, Dei gloria animarumque fructus efflorescat, tibi damus

ut, sollemni sacro peracto, benedictionem Nostro nomine adstantibus impertias, plenariam eisdem admissorum veniam proponens, consuetis Ecclesiae conditionibus lucrandam. Ac caelestium auspicem donorum caritatisque Nostrae testem, tibi, venerabilis frater, cunctoque clero ac populo vigilantiae tuae commisso, apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIII mensis Decembris anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. BASILIUM S.[R. E. CARDINALEM POMPILJ, EPISCOPUM VELITERNUM EUMDEMQUE URBIS VICARIUM ET SACROSANCTAE BASILICAE LATERANENSIS ARCHIPRESBYTERUM, QUINQUAGESIMO APPETENTE NATALI SACERDOTII EIUS.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — In mortali hac vita, tam multis plena aerumnis, Dei benignitate fit ut solatio aliquo interdum homines afficiantur, quo ipsi recreati atque erecti, fidentiores sua munia exsequi pergant. Id feliciter tibi mox accidet; memoriam enim suavissimam iam celebraturus es eius diei, quo, ante annos quinquaginta, ferventi animo primam divinae Maiestati Hostiam immolavisti. Ex sacerdotio ipso pietatis quidem ardor tamquam efflorescere dicendus est, quo tu calens, sanctis operibus omnem vitae tuae cursum nobilitasti. Cum enim, vix sacerdotio inito, Romanis Congregationibus tuam operam navare coepisses, non modo peculiari quadam prudentia atque iuris doctrina excellere visus es, verum etiam, quamquam tot rebus studiisque distentus, ministerium sacrum obire non desiisti ut aeternae proximorum saluti actuose consuleres. Itaque, cum magna praestares ecclesiasticarum rerum dexteritate, merito quidem in amplissimum purpuratorum Patrum Collegium prius adlectus, deinde Cardinalis in Urbe Vicarius renuntiatus es. Iamvero tum maxime, in laboris campo tam immenso, egregia tua virtus eluxit. Nemo enim ignorat quantopere contenderis ut in Urbe et in Veliterna dioecesi, tibi quoque postea concredita, disciplinam sacram in clero instaurares et in populo cultum refoveres christianae pietatis. Idque praecipue tuae ducitur laudi, tum nempe quod sedulam tuam navitatem cogitationesque ad augendum clerum contuleris, opere ad hanc rem constituto quo ecclesiasticae vocationes, uti aiunt, promoverentur; tum etiam quod paterna

quadam instantique diligentia curaveris ut quotquot in sortem Domini vocati essent, iidem doctrina omni numero instruerentur riteque conformarentur, usque ad diem illum quo tu eis manus, ad sacra obeunda munera, laetanter imponere valeres. Nec simul praetermittebas, pro tua prudentia usuque rerum, universae Ecclesiae regimini praesto esse in Consiliis Romanae Curiae, una cum ceteris Purpuratis Patribus allaborare pergens; ita ut dici queas totum fere annorum sacerdotii tui spatium coniunctissime admodum cum Romano Pontifice transegisse, sive operam Nostrae Romanae Curiae praestando, sive in Romana dioecesi Vicarii Nostri munere perfungendo. Quapropter valde equidem Nos tecum de faustitate rei laetamur; cumque tam excelso illustrique loco laus tua sita sit in conspectu praesertim Romanorum omnium, omnino decet Nosmet ipsos hunc quasi chorum gratulantium tibi praeire. Quoniam vero, ut libenter didicimus, in Lateranensi Basilica Nostra Cathedrali (in qua ipse et olim sacerdotii honore auctus es et hodie archipresbyterale officium geris), iubilare hoc festum, omnibus quidem bene precantibus, celebraturus es, quo splendidius idem fiat simulque in maiorem cedat animarum salutem, tibi damus ut sollemni die, sacris operatus, clero populoque romano, quem Nos habemus carissimum, quique, quasi corona, tibi frequentissimus certe tum aderit, nomine et auctoritate Nostra benedicas, plenam eidem admissorum veniam proponens, usitatis Ecclesiae conditionibus lucrandam. Interea, divinorum conciliatrix munerum itemque peculiaris benevolentiae Nostrae testis, apostolica sit benedictio, quam tibi, venerabilis frater Noster, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XV mensis Decembris anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere nimirum:

2 Ianuarii 1931. — Titulari episcopali Ecclesiae Bosanensi praefecit R. P. D. Ioannem Tihen, hactenus Episcopum Denveriensem.

3 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Cartennensi, R. P. Bertholdum Bühl O. F. M., quem deputavit Vicarium Apost. de Chiquitos.

13 Ianuarii. — Cathedrali Ecclesiae Misnensi, R. P. D. Conradum Gröber, Cubicularium secretum Sanctitatis Suae, eundemque canonicum Capituli metropolitani Friburgensis.

16 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Croënsi, R. D. Chrysanthum Luque, parochum loci *Guachetà*, quem constituit Auxiliarem R. P. D. Eduardi Maldonado Calvo, Episcopi Tunquensis.

23 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Thasiensi, R. D. Franciscum Wall, Vicarium generalem archidioecesis Dublinensis, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Eduardi Iosephi Byrne, Archiepiscopi Dublinensis.

30 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Ruspensi, R. D. Aldeum Desmarais, magistrum in Seminario Sancti Hyacinthi, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Fabiani Zoelli Decelles, Episcopi Sancti Hyacinthi.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

NOTIFICATIO

Declaratur ex-religiosum quendam, nomine Dominicum Cherusseri, e regione Indorum, a Congregatione Syromalabarensi FF. Carmelitarum Tertii Ordinis dimissum, nullam habere facultatem sive Missarum stipendia colligendi, sive pecuniam quaeritandi. Ipse aliquando hac directione pro suo domicilio usus est « Catholic Mission House, Puthupilly, Kottayam P. O. – Travancore, S. India »; alias vero « The Rev. Fr. Dominic T. O. C. D. – St. Joseph Monastery, Mannanam P. O. – Travancore, S. India ».

SACRA CONGREGATIO RITUUM

VITERBIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI IOANNIS BAPTISTAE A S. MICHAELE ARCHANGELO, SACERDOTIS PROFESSI E CONGREGATIONE CLERICORUM EXCALCEATORUM SS. CRUCIS ET PASSIONIS D. N. I. C.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Mirabili miserentis Dei consilio factum est ut, dum fallax scientia et morum depravatio saeculo decimo octavo multos a vitae christianae semita abriperet, viri exsurgerent qui tantis his malis occurrerent et *Iesum Christum et hunc crucifixum* verbo et vitae sanctimonia praedicantes, innumeras ei animas lucrifacerent.

Inter hos in Italia principem tenent locum S. Theophilus a Curte nuper sanctorum fastis adscriptus, S. Leonardus a Portu Mauritio, ambo ex inclyto Minorum Ordine, B. Antonius Baldinucci e S. I., Ven. Bartholomaeus Dal Monte sacerdos e clero saeculari aliique plurimi. Peculiari autem mentione est dignus S. Paulus a Cruce, Congregationis clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C. fundator, qui dum viveret et per novam hanc familiam uberrimos in bonum animarum tulit et ubique terrarum fert fructus.

Tanti huius viri germanus frater fuit Servus Dei Ioannes Baptista a S. Michaele Archangelo, secundus inter sexdecim filios, quos Lucas Danei et Anna Maria Massari, morum probitate et pietate praestantes, genuere.

Natus est Ioannes Baptista Uvadae in Aquensi dioecesi mense Aprili a. D. 1695, et die 17 lustralibus aquis ablutus.

Liberalium disciplinarum rudimentis sive domi, sive Castellatii fuit excultus.

A certa morte B. Virgo fratres sensibiliter servavit, dum in eo erant ut in aquis fluminis mergerentur, in quas ob pontis ruinam deciderant.

Humani generis inimicus, nullum non movit lapidem ut Ioannem Baptistam, quem fortissimum contra se praesentiebat athletam, horrendis tentationibus a bono retraheret et ad malum alliceret. Sed sanctus iuvenis,

invocato Sᵃᵐᵒ Iesu nomine, victor quidem exstitit, sed ex corporali lucta quam sustinuit, velut alter Iacob, licet alia de causa, aliquatenus claudus per totam vitam est factus.

Annos agens vigintiquinque Paulo, eremiticam et asperam vitam sequi cupienti, se adiunxit. Mira animorum concordia in mundanorum despectu, in pietate fovenda, in orationibus per plures horas protrahendis, in paenitentiis, quibus sua corpora macerabant, simul cum assidua passionis Christi meditatione ita hos fratres devinxit, ut individuam exinde vitam iugiter ducerent.

Sacro habitu, uti frater, ab Episcopo Alexandrino fuit indutus, et cum fratre eremiticam vitam prope Castellatium aliquantulum duxit. Inde profecti, postquam in Argentario monte, Caietae et Troiae in Apulia fuissent diversati, in Urbe constiterunt. Cura infirmorum, qui in hospitali S. Gallicani degebant, fuit eis concredita, et ab ipso Summo Pontifice Benedicto XIII die 7 Iunii a. 1727 ambo fuere ad sacerdotium promoti. In Argentarium montem, qui a S. Paulo *mons sanctificationis* appellabatur, se contulerunt, ubi orationibus, asperrimis paenitentiis, ieiuniis et sacrarum Scripturarum lectioni incumbebant.

Ibidem S. Paulus Congregationis SS. Crucis et Passionis D. N. I. C., cooperante fratre, fundamenta iecit, et sodales, potestate eidem facta a Pontifice Benedicto XIII, sibi adiunxit. Divino zelo succensi huc illuc praesertim diebus festis ad populos evangelizandos se conferebant et innumeras animas ad bonam reducebant frugem. Quibus ministeriis functi, statim ad solitudinem redibant. Sacris expeditionibus uterque indefesse per triginta et amplius annos incubuit, Ioannes autem Baptista «sibi munus maxime proprium adscripserat sacro clero spiritualia exercitia praebendi» (S. Paul., in necrol. fratris).

Multiplicatis sodalibus nova asceteria fundata fuere, inter quae a. 1744 recessus ad honorem S. Michaelis Archangeli prope Vetrallam in dioecesi Viterbiensi, cui Ioannes Baptista aliquot per annos praefuit, deinde usque ad mortem primus generalis totius Congregationis Consultor est factus; insignia pietatis, paenitentiae et apostolicorum laborum praebens exempla.

Meritis plenus, die 30 Augusti anno Domini 1765, germano fratre S. Paulo adsistente, omnibus Ecclesiae Sacramentis refectus, in eodem Vetrallensi recessu obdormivit in Domino. Iustis funebribus persolutis, cadaver ibidem sepultum fuit una cum necrologio quod ab eodem S. Paulo fuerat conscriptum.

Sanctitatis fama, quae dum Servus Dei vivebat longe lateque diffundebatur, tractu temporis non deferbuit et adhuc viva perseverat. Attamen iuridicae inquisitiones pluribus de causis solummodo anno 1909 inceptae

fuere. Verum haec dilatio non multum Causae detrimentum attulit, eo quod plurimi testes qui auditi sunt sive in Ordinariis sive in Apostolicis processibus super vita et virtutibus sancti Pauli a Cruce, germani fratris Servi Dei, de huius quoque vita et virtutibus abunde deposuerunt.

Quapropter Sacrorum Rituum Congregationi exhibiti fuere tum Processus ordinaria auctoritate anno 1909 ab Episcopo Viterbien. constructus, tum authentica excerpta ex Processibus sive Apostolicis sive Ordinariis qui confecti sunt in Causa Sancti eius Fratris, Pauli a Cruce. Scripta quoque ab hac Sacra Congregatione die 18 Iulii 1928 fuerunt approbata.

Quum omnia quae ad Causae Introductionem requiruntur essent parata, instante R. P. Aegidio a Sacris Cordibus Congregationis Ssmae Crucis ac Passionis D. N. I. C. Postulatore generali, Eminentissimus ac Reverendissimus Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrae huius Congregationis comitiis die 9 Decembris anno 1930 habitis sequens dubium discutiendum proposuit: *An sit signanda Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Emi ac Rmi Patres sacris tuendis Ritibus praepositi, post relationem ipsius Cardinalis Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Salvatore Natucci Sanctae Fidei Promotore generali, attentis quoque postulatoriis litteris nonnullorum S. R. E. Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum, civium Uvadae, nec non moderatorum plurium Ordinum seu religiosarum Congregationum, omnibus sedulo perpensis rescribendum censuerunt: *Affirmative, seu signandum esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit.*

Facta postmodum de praedictis Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacrae Congregationis ratam habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae Servi Dei Ioannis Baptistae a S. Michaele Archangelo, Sacerdotis professi e Congregatione clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passioni D. N. I. C. — Die 10 Decembris 1930.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO CAEREMONIALIS

DECRETUM

DE SACRIS RITIBUS AB EMIS DD. PP. CARDINALIBUS ROMAE PERAGENDIS

Die 17 Novembris, plenaria habita in Aedibus Apostolicis Vaticanis sessione Congregationis Caerimonialis, Emi Patres quaestiones nonnullas ac proposita dubia sibi dirimenda susceperunt, quomodo scilicet essent interpretanda itemque exsequenda decreta duo ab eadem Sacra Congregatione die 30 Maii 1902 lata de sacris ritibus ab Emis purpuratis Patribus Romae peragendis sive sollemniore pompa, sive privatim: quorum alterum, ad omnes Emos Patres Cardinales inscriptum, verbis incipit *Dignitatis eminentia;* alterum *Solemne semper Ecclesiae fuit* datum Rectoribus ecclesiarum Urbis.

Quae autem hisce continentur decretis, eadem Patres Emi Sacrae Congregationis Caerimonialis in sessione, quam supra diximus, cum die 17 superioris mensis prorsus confirmassent, tum sancte in posterum observanda statuerunt.

In audientia autem die 2 Decembris 1930 a Ssmo Domino Nostro Pio XI Pontifice Maximo concessa eiusdem Congregationis Secretario, cum hic ad Beatissimum Patrem de omnibus iure actis diligenter retulisset, Sanctitas Sua rata habuit quaecumque ab Emis Patribus statuta fuerant, mandavitque ut decretum *Solemne semper Ecclesiae fuit* cum Emo Cardinali Suo in Urbe Vicario communicatum, ab eodem vicissim ad eorum omnium, quorum interesse posset, notitiam et normam transmitteretur.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Caerimonialis, die 2 Decembris 1930.

✠ I. Card. GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE,
Ep. Ostiensis et Albanensis, *Praefectus.*

L. ✠ S.

B. Nardone, *Secretarius.*

Utriusque autem decreti tenor est ut sequitur:

AD EMOS PATRES CARDINALES

DECRETUM

Dignitatis eminentia, qua S. R. E. Patres Cardinales, Pontificis Maximi Consiliarii Eiusdemque Senatus augustus, in Ecclesia praefulgent, plane postulat ut alta de ipsis opinio penes christianum populum vigeat. Quare mirum non est si Eorum decori tuendo multa fuerint lege cauta et constituta, collatis per varia tempora amplissimo illi Ordini iuribus, privilegiis, honoribus, quum in ceteris, tum praesertim in iis quae ad sacros ritus splendidius per ipsos celebrandos pertinerent. Quia vero nostra maxime tempora postulare videntur ut sedulo caveatur ne tanta maiestas quidquam detrimenti capiat et quotidiano ministerii usu vilescat, S. Congregatio Caeremonialis opportunum duxit certas in rem normas proponere, easque significatas altero Decreto ecclesiarum Urbis rectoribus, purpuratis etiam Patribus exhibere:

I. Pater Cardinalis e presbyterorum aut episcoporum ordine invitatus, extra proprium titulum aut ad ecclesiam aliquam Urbis ad sacrum solemne, vel ad pontificalia exercenda in missa aut in vesperis, *ne annuat, nisi audito, quo ipse utitur, apostolicarum caeremoniarum magistro* atque his conditionibus:

1) Ut aequa sit et probanda causa cur Emi PP. Cardinales invitentur, idest, ob singularem et non communem alicuius festi celebritatem.

2) Ambitus templi, ad pontificalia peragenda, par sit, praesertim in presbyterio, caeremoniis rite et commode explendis; ipsumque templum e dignioribus sit atque insignioribus.

3) Sacri ministri aliique inferiores operam praestituri, numero adsint qui liturgiae legibus praescribitur; singuli vero suum officium probe calleant. Ac maiores quidem ministri, in pontificalibus purpurati Patris, in aliqua sint Ecclesiae dignitate constituti; minores vero saltem clerici. Praeterea celebranti Patri Cardinali iusta decensque adstet frequentia, sive saecularis sive regularis cleri.

4) Musices genus, in sacra actione utendum, sit ab Ecclesia probatum. Praesertim vero dum Emus Vir sacrum solemne peragit, praeter gregorianum, non alius recipitur cantus quam qui solis vocibus, ut moris est in Pontificis Maximi et PP. Cardinalium choris. Cantores vero, quum numero, tum arte nihil desiderandum relinquant.

II. Sacra Congregatio Caeremonialis declarat, singularem et non communem festi alicuius celebritatem, de qua superius facta mentio est, tunc haberi quum rariora quaedam solemnia magno apparatu densâque populi frequentia celebrantur, quemadmodum in prima triduana supplicatione post beatificationem, aut dierum octo post canonizationem; itemque in saeculari aliqua commemoratione, et similibus. Quod si solemnitas indicta fuerit in triduum, extremo tantum die haberi poterunt pontificalia Emi Viri; si in dies octo, poterunt haberi ter.

Si quis autem purpuratus Pater, occasione peculiaris festi, velit pontificalia exercere in ecclesia sui Tituli, aut si cupiat sacris ibidem solemniter assistere, quod quidem diaconis etiam Cardinalibus in propria ecclesia competit, ecclesiarum rectores omnia et singula disponenda curent iuxta praescripta superius.

III. Ad missam privatam in publicis Urbis ecclesiis invitatus Pater aliquis Cardinalis, sive ex ordine episcoporum aut presbyterorum, sive, etiam posito privilegio, ex ordine diaconorum, ne annuat nisi ante mature fuerit perpensum, quae sit et quanta festi solemnitas, quae templi dignitas, ambitus, qualitas; sintne omnia rite parata atque disposita, ita ut purpuratus Pater, eo quo decet honore et cultu excipi, tractari deducique possit, retentis ad unguem ss. rituum praescriptis et caeremoniarum regulis.

IV. Si quis Pater Cardinalis fuerit invitatus ad benedicendum populo solemniter cum Augustissimo Sacramento, ante ne annuat quam sibi constet omnia parata esse atque disposita iuxta superius descriptas normas; haberi sacros ministros in aliqua Ecclesiae dignitate constitutos; inferiores autem clericos et numero et qualitate commendabiles. Ad novendiales vero, vel triduanas supplicationes, etiamsi solemniores (exceptis casibus n. II relatis), ne velint quotidie accedere PP. Cardinales, ac ne ultimo quidem die, nisi forte id sacrae commemorationis magnitudo splendidiorque apparatus postulet.

V. Absolutionis ritum post missam de requie ab episcopo aut presbytero celebratam, ne peragant PP. Cardinales ordinis episcoporum aut presbyterorum, *praesente cadavere*, nisi mandante aut volente Summo Pontifice. *Absente cadavere*, eo fungi ritu poterunt in funebribus aut Pontificis Maximi, aut purpuratorum Patrum, aut catholicorum Principum; vel etiam sicubi solemnior fiat commemoratio omnium fidelium defunctorum; item pro insigni aliqua communitate, vel publicum ob aliquem et lacrimabilem casum; modo omnia accurate serventur, quae supra dicta sunt, de templi conditione, de ministrorum dignitate, peritia et numero, deque genere cantus.

VI. Ad cavendum ne aliis in ritibus caeremoniisve sacris, praeter memorata, studio etiam novitatis, aliquid inducatur purpuratorum Patrum dignitati minus conveniens, quod aliquando accidisse constat, expedit ut PP. Cardinales invitationi non obsequantur, *nisi facti certiores per aliquem caeremoniarum apostolicarum magistrum*, omnia rite geri, nec Cardinalis decori quidquam obesse.

VII. Purpurati Patres solemnia celebraturi in publicis Urbis ecclesiis, praeter caudatarium et famulum aulica veste de more indutum, familiares nobiles duos secum ducant. In ritibus haud ita solemnibus ducant saltem ecclesiasticum familiarem nobilem unum, praeter caudatarium et famulum aulica veste de more indutum.

Quae omnia a S. Congregatione Caeremoniali statuta et approbata in comitiis habitis in Aedibus Vaticanis, die XXIII mensis Maii an. MCMII, et per

me infrascriptum Cardinalem Sacrae Congregationi Caeremoniali Praefectum relata ad Ssmum D. N. Leonem XIII Pont. Max., Sanctitas Sua rata habuit et confirmavit die XXX eiusdem mensis et anni.

A. Card. Oreglia a S. Stephano,
S. Congr. Caerem. Praefectus.

L. ✠ S.

L. Grabinski, *Secretarius.*

RECTORIBUS ECCLESIARUM URBIS

DECRETUM

Solemne semper Ecclesiae fuit, in sacris peragendis, splendidiore ritu quandoque uti, qua exteriore pompa sensus hominum perculsi, rei celebrandae magnitudinem intelligerent melius. Tunc vere divinae Christi Sponsae verba regii vatis aptantur: « Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate ». Augustiorem autem quum faciant ritum, non modo templi apparatus et ornamenta reliqua, sed etiam sacra peragentium excellens auctoritas ac dignitas, idcirco ad solemniora haec primores antistites invitari solent, crebrius quidem Episcopi, rarius S. R. E. Cardinales. Utriusque ordinis decori, maxime vero purpuratorum Patrum, satis lege consultum est, et sua cuique iura, honores, privilegia definita sunt, quum in ceteris, tum etiam in iis quae ad sacros ritus quosdam splendidius celebrandos pertinent. Quia tamen nostra maxime tempora postulare videntur ut caveatur sedulo ne sacrorum antistitum maiestas quotidiano usu penes populum vilescat, S. Congregatio Caeremonialis censuit ecclesiarum Urbis rectoribus servandas normas constituere, quae sequuntur:

I. Quoniam interest magni ut Patrum Cardinalium sarta tectaque servetur dignitas, quotquot in Urbe sunt ecclesiarum rectores admonentur, ne tam crebro neque tam facile purpuratos Patres invitent, etiamsi de sacris solemnioribus agatur.

II. In missis et in vesperis pontificalibus, praeterquam quod standum erit menti et praescriptis libri Caeremonialis, serventur omnino conditiones quae sequuntur:

1) Ut aequa sit et probanda causa cur Emi PP. Cardinales invitentur, idest, ob singularem et non communem alicuius festi celebritatem.

2) Ambitus templi, ad pontificalia peragenda, par sit, praesertim in presbyterio, caeremoniis rite et commode explendis; ipsumque templum e dignioribus sit atque insignioribus.

3) Sacri ministri aliique inferiores operam praestituri, numero adsint qui liturgiae legibus praescribitur; singuli vero suum officium probe calleant. Ac maiores quidem ministri, in pontificalibus purpurati Patris, in aliqua sint

Ecclesiae dignitate constituti; minores vero saltem clerici. Praeterea celebranti Patri Cardinali iusta decensque adstet frequentia, sive saecularis sive regularis cleri.

4) Musices genus, in sacra actione utendum, sit ab Ecclesia probatum. Praesertim vero dum Emus Vir sacrum solemne peragit, praeter gregorianum, non alius recipitur cantus, quam qui solis vocibus, ut moris est in Pontificis Maximi et PP. Cardinalium choris. Cantores vero, quum numero, tum arte nihil desiderandum relinquant.

III. Sacra Congregatio Caeremonialis declarat, singularem et non communem festi alicuius celebritatem, de qua superius facta mentio est, tunc haberi quum rariora quaedam solemnia magno apparatu densâque populi frequentia celebrantur, quemadmodum in prima triduana supplicatione post beatificationem, aut dierum octo post canonizationem; itemque in saeculari aliqua commemoratione, et similibus. Quod si solemnitas indicta fuerit in triduum, extremo tantum die haberi poterunt pontificalia Emi Viri; si in dies octo, poterunt haberi ter.

Si quis autem purpuratus Pater, occasione peculiaris festi, velit pontificalia exercere in ecclesia sui Tituli, aut si cupiat sacris ibidem solemniter assistere, quod quidem diaconis etiam Cardinalibus in propria ecclesia competit, ecclesiarum rectores omnia et singula disponenda curent iuxta praescripta superius.

IV. Ad missam privatam in publicis Urbis ecclesiis ne invitetur PP. Cardinalium quisquam, sive ex ordine episcoporum aut presbyterorum, sive, etiam *posito privilegio*, ex ordine diaconorum, nisi ante mature fuerit perpensum, quae sit et quanta festi solemnitas, quae templi dignitas, ambitus, qualitas; sintne omnia rite parata atque disposita, ita ut purpuratus Pater, eo quo decet honore et cultu excipi, tractari deducique possit, retentis ad unguem ss. rituum praescriptis et caeremoniarum regulis.

V. Eadem plane serventur si quis Pater Cardinalis invitetur ad benedicendum populo solemniter cum Augustissimo Sacramento. In eiusmodi ritu, ad quem etiam rarius erunt invitandi purpurati Patres, illud curae esto, ut ministri sacri sint in aliqua Ecclesiae dignitate constituti; inferiores autem clerici et numero et qualitate commendabiles. Ad novendiales vero, vel triduanas supplicationes, etiamsi solemniores (exceptis casibus n. III relatis), non erunt invitandi quotidie PP. Cardinales; ac ne ultimo quidem die, nisi forte id sacrae commemorationis magnitudo splendidiorque apparatus postulet.

Ceterum ad quaevis solemnia ecclesiarum Urbis rectores ne invitent purpuratos Patres, nisi auditis prius apostolicarum caeremoniarum aut praefecto, aut magistris.

VI. Absolutionis ritus, post missam de requie ab episcopo aut presbytero celebratam, non est a Patre Cardinali ordinis episcoporum aut presbyterorum peragendus, nisi quum iusta funebria persolvantur aut Summo Pontifici, aut purpurato Patri, aut catholico Principi; vel etiam sicubi solemnior fiat

commemoratio omnium fidelium defunctorum; item pro insigni aliqua communitate, vel publicum ob aliquem et lacrimabilem casum, modo omnia accurate serventur, quae supra dicta sunt, de templi conditione, de ministrorum dignitate, peritia et numero, deque genere cantus.

VII. Haud par est invitari Episcopos ad pontificalia sive missae sive vesperarum, ubi nulla aequa suppetat ratio verae solemnitatis, aut ubi non ante fuerit cautum diligenter, ne forte peragendis iis ritibus vel angustia loci obstet, vel inservientium conditio vel impar numerus. Quapropter S. Congregatio monet omnes et singulos ecclesiarum Urbis rectores, ut, ad episcopalis dignitatis tutelam, quae circa templi decus et amplitudinem, quae circa solemniorem festi rationem, sacrorum ministrorum aliorumque inservientium qualitatem et numerum superius praescripta sunt, ea convenienter aptent iis casibus, in quibus invitare episcopum cupiant, sive ad sacra illa solemnia, sive etiam ad missae privatae celebrationem aut ad benedicendum populo cum Augustissimo Sacramento, aut ad huiusmodi alia.

Quae omnia a S. Congregatione Caeremoniali statuta et approbata in comitiis habitis in Aedibus Vaticanis, die XXIII mensis maii an. MCMII, et per me infrascriptum Cardinalem Sacrae Congregationi Caeremoniali Praefectum relata ad Ssñum D. N. Leonem XIII Pont. Max., Sanctitas Sua rata habuit et confirmavit die XXX eiusdem mensis et anni.

A. CARD. OREGLIA A S. STEPHANO
S. Congr. Caerem. Praefectus.

L. ✠ S.

L. Grabinski, *Secretarius.*

ACTA OFFICIORUM

SECRETARIA STATUS

I

NOTIFICATIO

DE MUNERIS DELEGATI APOSTOLICI CONSTANTINOPOLITANI AMBITU

Ad solvenda quaedam passim suborta dubia, declaratur, Delegati Apostolici Constantinopolitani munus — prouti explicite edicitur in Litteris Apostolicis quibus conlatum est — rite expleri et exerceri in ecclesiis cuiuscumque ritus in tota ditione Turcica.

II

EPISTOLA

AD R. P. D. HORATIUM MAZZELLA, ARCHIEPISCOPUM TARENTINUM, CETEROSQUE ANTISTITES REGIONIS APPULAE, IN ANNUUM COETUM CONVENTOS.

Illme ac Revme Domine. — Communes litteras, quas tu, unaque tecum ceteri Appulae Regionis Praesules Melphicti in annuum conventum congregati, haud ita multo ante dedistis, magno sane cum animi solacio perlegit Augustus Pontifex. Ex iis enim libenter comperit, quod ceteroquin iam exploratum habebat, totos vos esse in spiritualibus vestrorum gregum utilitatibus curandis, ea praesertim in usum sollerter deducendo, ad quae Beatissimus Pater, per recentes Litteras Encyclicas, Episcopos omnesque christifideles adhortatus est. Cum igitur valde vobis de pastorali diligentia vestra gratulatur Beatissimus Pater, tum opportunam vobis opem a Deo instanter implorat, ut quae conlatis consiliis in hisce coetibus vestris decrevistis, ea, clero populoque vobis operam navante, effectum feliciter consequantur. — Atque interea divinorum munerum auspicem paternaeque voluntatis Suae testem, tibi, ceteris Appuliae Archiepiscopis et Episcopis, nec non cuncto gregi unicuique vestrum concredito, apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertitur. — Haec tecum, ac per te cum ceteris Appuliae Praesulibus, communicans, ea, qua par est observantia, me libenter profiteor.

Ex Secretaria Status, 2 Septembris 1930.

Amplitudini Tuae addictissimum
E. Card. Pacelli.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 20 Gennaio, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati Officiali ed i Consultori Teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Prof. Contardo Ferrini.

Martedì, 27 Gennaio 1931, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio su due miracoli che si asseriscono operati da Dio per intercessione del Ven. Servo di Dio Antonio Maria Claret, Arcivescovo di S. Giacomo di Cuba, quindi di Traianopoli, e Fondatore della Congregazione dei Missionari Figli dell'Immacolato Cuore di Maria, i quali miracoli vengono proposti per la Beatificazione del medesimo Ven. Servo di Dio.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

28 Settembre 1930. L'Illmo e Rmo Monsig. Enrico Dante, *Sostituto della Sacra Congregazione dei Riti.*

1 Gennaio 1931. L'Illmo e Rmo Monsig. Silvio Fagiolo, *Sottosegretario della Sacra Congregazione del Concilio.*

11 » » Le Loro Eccellenze Rme i Monsignori Carlo Salotti, Vincenzo Santoro, Amleto Giovanni Cicognani, *Consultori della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.*

12 » » Sua Eminenza Rma il Sig. Card. Raffaello Carlo Rossi, *Membro della medesima Sacra Congregazione.*

13 » » Sua Eccellenza Rma Monsig. Ernesto Ruffini, *Prefetto degli Studi dell'Ateneo del Pont. Seminario Romano.*

16 Gennaio 1931. Il Rmo P. Agostino Bea, S. I., *Consultore della Pont. Commissione Biblica.*

19 » » Sua Eminenza Rma il Signor Card. Raffaello Carlo Rossi, *Membro della Suprema Sacra Congregazione del S. Uffizio.*

30 » » Le Loro Eminenze Rme i Sigg. Cardinali Guglielmo Van Rossum ed Enrico Gasparri, *Membri della Sacra Congregazione dei Riti.*

» » » Le Loro Eminenze Rme i Sigg. Cardinali Achille Locatelli, Raffaello Carlo Rossi, Giulio Serafini, *Membri della Sacra Congregazione Cerimoniale.*

Con biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

25 Settembre 1930. Monsig. Enrico Andruscsakevics, della diocesi di Cassovia.
4 Dicembre » Monsig. Pasquale Micelli, della diocesi di Lecce.
1 Gennaio 1931. Monsig. Gustavo Serracchioli, dell'archidiocesi di Bologna.
» » » Monsig. Stefano Mazanek, dell'archidiocesi di Cracovia.
» » » Monsig. Giuseppe Straka, dell'Amm. Ap. di Tirnava.
8 » » Monsig. Giuseppe De Castro (Roma).
22 » » Monsig. Carlo Pejša, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Giovanni Frank, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Hrachovec, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

25 Dicembre 1930. Monsig. Carlo Rizzo, della diocesi di Padova.
» » » Monsig Innocente Ferrazzi, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Bazzarin, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

21 Gennaio 1931. Monsig. Giuseppe Gross, Vescovo di Litomeriče.
24 » » Monsig. Gregorio Govrik, Arcivescovo titolare di Nisibi.
» » » Monsig. Atanasio Khoriaty, Vescovo di Sidone dei Melchiti.
26 » » Monsig. Edoardo Mac Carthy, Arcivescovo di Halifax.

OFFICIUM MAIORIS HEBDOMADAE et Octavae Paschae a Dominica in Palmis usque ad Sabbatum in Albis, *cum cantu*, iuxta ordinem Breviarii, Missalis et Pontificalis romani. ***Editio typica Vaticana,*** in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30. *

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae	L. 15 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 17 —
Apud Exteros	» 19,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae	L. 21,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 24 —
Apud Exteros	» 26,50

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae	L. 22,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 25 —
Apud Exteros	» 27,50

— ***Editio typica Vaticana,*** in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30. *

Charta indica. In brochure.

Romae	L. 20 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 21,80
Apud Exteros	» 23,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae	L. 26,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 28,30
Apud Exteros	» 30 —

Corio contectum, sectione foliorum aurea.

Romae	L. 35 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 37 —
Apud Exteros	» 40 —

Missa in Dominica Palmarum *cum cantu*. Accedunt Hora Tertia, Aspersio aquae benedictae et Benedictio Palmarum. Excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae** ***Editio typica Vaticana,*** pp. 64.

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae	L. 3,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 4,30
Apud Exteros	» 5,10

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae	L. 8 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 8,80
Apud Exteros	» 9,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae	L. 9 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 9,80
Apud Exteros	» 10,60

In Triduo Sacro Maioris Hebdomadae. Officium et Missa *cum cantu*, excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae.** ***Editio typica Vaticana,*** pp. IV-240.

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae	L. 5 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 9 —
Apud Exteros	» 10,80

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae	L. 13 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 14 —
Apud Exteros	» 15,80

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae	L. 14 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 15 —
Apud Exteros	» 16,80

CANTUS PASSIONIS DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI secundum Matthaeum, Marcum, Lucam et Ioannem, Ssmi D. N. Benedicti XV Pontificis Maximi iussu restitutus et editus, ex editione authentica excerptus.

FASCICULUS I. – **Chronista.** *Cantus Evangelii ad libitum.*
FASCICULUS II. – **Christus.**
FASCICULUS III. – **Synagoga.**

Editio in fol. min. (23×33), in charta manufacta et charactere rubro et nigro, in tres fasciculos divisa.

Romae	L. 15 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 17 —
Apud Exteros	» 19 —

— Tres fasciculi, *linteo anglico nigro seiunctim contecti, titulo aureo:*

Romae	L. 50 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 55 —
Apud Exteros	» 60 —

Editio in-8° min., fol. 96, cum incisis imaginibus nigris.

Romae	L. 3,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 4,50
Apud Exteros	» 5 —

— *Contectum partim pelle nigra partim linteo, sectione foliorum rubra.*

Romae	L. 10 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 11,50
Apud Exteros	» 13 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
TRATTATO fra la Santa Sede e l'Italia con 4 allegati e 20 tavole. **CONCORDATO** fra la Santa Sede e l'Italia. – Processo verbale dello scambio delle Ratifiche	10 —	10 —	10 —
LEGGI E DISPOSIZIONI dello Stato della Città del Vaticano.			
Anno I – 1929. Fascicoli 5 (I-XI)	6 —	6,50	7 —
Anno II – 1930. Fascicoli 8 (XII-XXI)	4,50	5 —	5,50
VIA CRUCIS composta da San Leonardo da Porto Maurizio, pp. 80, in-24° con 16 incisioni	0,80	1 —	1,25
INDICE dei libri proibiti riveduto e pubblicato per ordine di Sua Santità PIO PAPA XI. – La presente edizione contiene tutti i libri proibiti fino a tutto il mese di Gennaio 1930.			
In brochure:	10 —	12 —	14,50
Legato in tela, titolo in oro:	15 —	17 —	19,50
INDEX des livres prohibés revu et publié par ordre de Sa Sainteté le PAPE PIE XI. – La présente édition contient tous les livres prohibés jusqu'à la fin du mois de Janvier 1930.			
In brochure:	10 —	12 —	14,50
Legato in tela, titolo in oro:	15 —	17 —	19,50
INDICE de los libros prohibidos revisado y publicado por orden de Su Santidad el PAPA PIO XI. – La presente edición contiene todos los libros prohibidos hasta fin del mes de Enero de 1930.			
In brochure:	10 —	12 —	14,50
Legato in tela, titolo in oro:	15 —	17 —	19,50
INDEX der verbotenen bücher durchgesehen und veröffentlicht im auftrage Seiner Heiligkeit PAPST PIUS XI. – Die vorliegende Ausgabe enthält alle bis Ende Januar 1930 verbotenen Bücher.			
In brochure:	10 —	12 —	14,50
Legato in tela, titolo in oro:	15 —	17 —	19,50
INDEX of prohibited books revised and published by order of His Holiness POPE PIUS XI. – The present edition contains all books prohibited up to the end of the month of January 1930.			
In brochure:	10 —	12 —	14,50
Legato in tela, titolo in oro:	15 —	17 —	19,50
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei solemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. – Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo (gr. 850)	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo (gr. 900)	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo (gr. 1830)	55 —	58 —	68 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).